

Referat despre mestesugurile, comertul, pastoritul si agricultura evreilor - prima parte

Viata pastorului care pazea turmele altora era cum o prezinta totdeauna in culori dramatice textele deosebit de grea. La mediul si la clima foarte ingrate se mai adauga si continua amenintare a leilor si ursilor, impotriva carora alte arme pastorul nu avea decat tepusa de lemn, ciomagul si prastia. Apoi, pericolul hoardelor de pradatori.

intr-o epoca tirzie turmele ajunsesera foarte bogate; textele biblice citeaza cazul unui bogatas care avea 1000 de capre si 7 000 de oi; iar Iov avea 14 000 de oi, 500 de asini, 500 de boi si 3000 de camile. Oaia si capra erau pretuite si pentru lapte, dar andeosebi pentru lina (si mai putin pentru carne aliment greu accesibil multimei).

Foarte pretuit animal de povara si de tractiune era asinul. Catirul va fi cu timpul inlaturat, caci legea oprea in crucisarea a doua specii diferite de animale; iar calul, aparut in Palestina abia in timpul lui Solomon, era folosit aproape exclusiv la carele de lupta.

Dintre pasarile de curte se cresteau numai rate si porumbei. Gaina era inca necunoscuta in Israel.

Mai linistita era viata taranului. Agricultura dispunea de mijloace inca primitive. Plugul insa avea deja brazdarul de fier. Parcelele de pamint se transmiteau prin mostenire in familie. Semanatul si seceratul se faceau dupa anumite norme prevazute inca din secolul al VI-lea i.e.n. care consti tuiau un fel de calendar agrico; iar imblatitul se facea cu boi, vaci, poate si asini, si chiar cai pe aria comuna a intregului sat. Paiele amestecate cu balegar uscat serveau drept, principalul combustibil.

Taranul cultiva apoi vita de vie, maslinul si smochinul, inclusiv specia de maslin numit sicomor.

Mestesugurile n-au atins in Palestina cu unele exceptii un nivel ridicat. Olaritul era, fireste, raspandit; dar ceramica modesta ca decoratie si ca varietate de forme era destinata aproape numai uzului domestic. Mesterii olari evrei nu se puteau compara cu maestrii lor canaaneeni.